

קומונד

הידד למוחמד
הגנרל מוחמד ג'מסי, ראש אג"ם במטכ"ל המצרי (במרכז) מגיע למקום המיפגש בקילומטר ה-101, כשהוא מלווה שני עוזרים, קצין בדרגת אלוף-מישנה ואורח. הגנרל מוחמד ג'מסי התקבל בקריאות הידד על-ידי החיילים האו"ם מהעבר המערבי של כביש סואץ.

נס גדול היה פה

חיילים מצרים מציבים את דגל מצריים על גבי משאית של הצבא המצרי באיזור המיפגש בקילומטר ה-101. המצרים מיהרו להביא את הדגל הגדול, אחרי שדגל ישראל הונף מעל האוהל של המשלחת הישראלית. בפקודת אנשי האו"ם הוסרו שני הדגלים.

הארמיה הרביעית פלשה לכביש סואץ-קהיר.

היא פרצה בתנועת מל"קחיים. חלקה האחד, מורכב מכמה מאות עיתונאים ישראליים וכתבי-חוץ המשרתים בישראל, היה נאלץ לטוס 500 קילומטר מתל-אביב כדי להגיע לזירת ההתרחשות. הכוח השני, המורכב מכמה מאות עיתונאים מצריים וכתבי-חוץ בקהיר, היה צריך לנסוע 100 קילומטר בלבד באוטובוס כדי להגיע לקילומטר ה-101 בכביש סואץ-קהיר. שם ניצבו שני המחנות זה מול זה, שורות ארוכות ארוכות, מול גדרי התיל.

לעומד מהצד, נראה קצת מוזר שכל-כך הרבה עיתונאים יגיעו מכל צד כדי לצלם את העיתונאים מהצד השני. אבל כל המה"נה האדיר הוה, שהזכיר קצת את חגיגות המימונה, הגיע לשם בעצם כדי להיות עד למאורע ההיסטורי שהתרחש במאה המטרים המרובעים של המידבר שהפרידו בין שני המחנות: חתימת הסכם הפסקת-האש בין נציגי צה"ל והצבא המצרי.

כדי להנציח את המעמד, ולדווח למאות מיליוני קוראים ברחבי העולם אם הצ"דים היריבים לחצו ידיים או חיכו זה אל זה, היה על אנשי הארמיה הרביעית, נציגי המעצמה השביעית, העיתונות, לנתח קרב קומנדו של ממש. הם היו צריכים להתגבר על גדרות-התיל, על השוטרים הצבאיים המצרים והישראלים, ועל חיילי כוח-החירום של האו"ם בעלי הקסדות הר כחולות, שהקיפו את אוהל המיפגש ברור בים מכודנים והוכיחו כי הם מהווים סכנה אמיתית לשלום. בעוד השוטרים הצבאיים המצרים והישראלים נראו כאילו הם שייכים לצבא אחד, שוחחו זה עם זה, הייכו זה לזה, הצטלמו יחד ואף לחצו ידיים בלבביות, היו חיילי האו"ם, פינים ברובם, זעופי פנים ונחושים בהחלטתם למנוע כל התפרצות. לשם כך לא היססו להפעיל את קתות וכידוני רוביהם. מי שהצליח להתגבר גם עליהם, יכול היה בתחלת לון-כות בעיטור הכבוד של קומנדו ה-101, ה"קומנדו של הקילומטר ה-101.

בתוך האוהל שבמרכז המישטח המגודר ישבו נציגי שתי המישלחות זה מול זה, כשהם שולפים את עטיהם, חותמים על המסמכים המוגשים להם לחתימה, שותים בקבוקי מיץ של השק"ם, ומתווכחים אחרי כך על מה שחתמו. אבל מסביב שררה

קיסנינג'ר, ליד השולחן דמוי הח', ישבו סצד אחד הנציגים המצריים, מהצד השני נציגי ישראל ובתוכם, מפקד כוח החירום של האו"ם, כשמסביב שומרים חיילי האו"ם מפני עשרות העיתונאים והצלמים.

אהל הדוד הנרי
איש כוח החירום של האו"ם ניצב בפתח האוהל, בו התר נהל טכס חתימת הסכם הפסקת-האש, שנוסח בידי הד"ר הנרי